

было да сѣди на камакътъ при сѣверныйтъ жгаль на монастыръ-тъ,
дѣто улицата била сѣкога кална, и да гѣлта пищѣлете на онне крачка,
копто биле убути въ танки чораше и въ гиздави калеврички. З. 291.
Петка опредѣлиха да намаже рамената и пищелкытъ му съ вино. Р. А. 178.

Пищѡвъ Пищѡлъ (*тур. pichtov, гр. πιστόλα πιστόλι(ον) съ итал. pistola пистолета; срѣн. ит. pistolése охотничий ножъ, лат. pistillus пестика*) с. м. **Пищѡвче** с. с. ум. пистолеть. Станѣ Станчица
отиде, Пищов в рѣка държеше. Д. 32, 57—58. Пушки и пищове
Л. Д. 1874 р. 230. Ке запишамъ рамна снага, — на тенка пушка, Бѣ-
ло лице на бѣла книга, Цѣрни очи на пищѡли. М. 208. Карлъ не-
конналъ изъ дома въ една рѣка съ сабѣ, а въ другѣ-тъ съ пищѡлъ.
Л. 302. И съ пули (челобѣче) горе долу, Да тѣ види Ангелина, Кѣде
везитъ бѣла риза — абдесліа; Цѣрно цѣрнитъ, злато пѣлнитъ, Да тѣ но-
сятъ на пищѡли. М. 589. Иванъ ривалъ и нагудилъ Иванца да му
насише пушкана и пищѡльене. Ч. 256. Юнакотъ или, попра'о да ре-
чиме, девойката, царската керка, не спилъ со невестата, а ке се сле-
челъ, ке се помолелъ Богу, и ке си владелъ сабията и пищѡлите ме-
гю себе и мегю невестата, та така ке си легнелъ. III. III, 83. Пи-
щѡвчета. Ч. 79.

Пищѣ Пискавъ и. д. **Писнѣ Писнѣ** и. с. св. пищу, сви-
щу (о змѣи), кричу, звоню (объ ушахъ), пискну, крикну, зазвоню, за-
гужу: Горкы-ты дѣца ся полишавать и пищять отъ болѣи. Л. Д. 1871
р. 124. Пищи юнакъ, пищи помакъ Та са гласи сбивать Чакъ до сп-
не небе. Л. Д. 1876 р. 148. „Пищи пиле, пищи, пиле, Двама да пищи-
ми“. ib. 149. Сѣ поврати млада Ангелина, Назадъ плачещи, пищещи.
М. 88. Пищи пищять, пищи гарванови, Дали сѣ пищи, или човеци?
М. 89. „Жина ти камѣкъ да стани, Деца-та дребни змейчета, Околу
камѣкъ да пищять“. М. 92. Аднѣ овчаръ пасески си овцето глѣде на
едно место огинъ горе и утишелъ да виде шчо е това. Куга утишелъ,
глѣде во огинѣтъ адна змѣя горе и писке колку шчо може. III. III, 125.
Пищять тога страшенъ делибаши: „Аль слушате Солунски гражани!“
М. 101. На силенъ пожаръ гореше; Нѣе во пожаръ пищехме, Мѣни-
ки во вити гнезда (вѣе орли-те). М. 140. Дѣтца-та пищѣтъ, майка ги
мири, Д. 55, 19. Пищи баба за тоягѣ. Сир. Иска му ся да го бѣжтъ.
Ч. 207. Отъ зло пиле пищи, отъ добро не пищи! Ч. 288. Конѣ-тъ
единъ за други цвилеха, Соколи-тъ единъ за други пищяха. Ч. 317.
Кой какъ иска, така и иска. Ч. 172. Змѣя се въ гърнѣ вѣнше Вѣн-
ше поше пищѣше. Д. 8, 41—42. Кога ми сѣ зора обзорила, Ми дой-
до'е нѣйджини-те браки А две кучки на диванъ пищестъ. М. 55. Па
фатиха два-та добра крали, Да си пищять, Како лютѣ змѣи. М. 143.